

ESCENA 1

Quan el públic entra a la sala, ja hi ha la llum d'escena. També hi ha, lògicament, llum de sala. S'escolta l'off de la megafonia anunciant l'inici de l'espectacle, la qual es servida per una veu femenina.

OFF VEU FEMENINA: Senyores, senyors, els preguem que vagin desconnectant els seus telèfons mòbils, així com d'altres aparells electroacústics susceptibles de pertorbar la bona marxa d'una representació que és a punt de començar. Abans però, per tal d'anar creant una atmosfera adequada, els hi oferim una bonica, lenta i lànguida cançó sentimental.

OFF CANTAT, *d'immediat, s'apaga la llum de sala, alhora que com un perllongament de la megafonia s'escolta, a considerable volum i cantada en alemany per una veu femenina, un fragment de la «Cançó dels canons», pertanyent al famós musical de Bertolt Brecht i Kurt Weill: «L'òpera de tres rals». Ben aviat, així que parli, descobrirem que aquesta veu pertany al personatge de ESPOSA.*

CONTINUACIÓ OFF CANTAT, *A l'inici d'una determinada estrofa, la mateixa cançó passa a ser interpretada en català per una altra veu, ara masculina. La qual identificarem, així que el personatge parli, com la veu de ROCKERO.*

La lletra d'aquesta cançó és transportadora d'una clara intenció crítica contra la guerra i el militarisme. La seva

música és rítmica. De manera que, sense el més mínim dubte, la «cançó dels canons» resulta ser el contrari més absolut del que tots entenem per una cançó bonica, lenta, lànguida i sentimental.

L'off de la cançó es perllongarà, —sumant versió alemanya i versió catalana— aproximadament al llarg de dos minuts. Durant aquest temps, els personatges de ROCKERO i ESPOSA entren i surten de l'escenari alternativament. Ara, un per la dreta, ara, l'altre per l'esquerra. Creuen l'escenari de costat a costat, repetint la mateixa acció, sempre en silenci, caminant en línia recta, sense cap expressió, sense cap connexió amb l'off. Entren i surten diverses vegades per ambdós laterals, és com una absurda coreografia. Ell, du a la mà una paella de mànec, a l'interior de la qual hi ha un truita a la francesa d'atretzo. Ella, du a la mà una planxa elèctrica de vapor, amb el cordó de connexió penjant.

ROCKERO, vesteix un elegant batí d'estar per casa, de seda color granat. Elegants sabatilles de cuir repujat, i pantalons negres.

ESPOSA, vesteix una elegant combinació de seda color gris plom amb randes en baixos i escot de color negre. Elegants sabates de taló alt de pell de serp. Les sabates són imprescindibles, ja que tenen un considerable protagonisme en una de les escenes.

L'off de la cançó finalitza, coincidint amb ROCKERO a escena i ESPOSA entre bastidors.

ROCKERO, amb la paella a la mà, molt contrariat, quasi amb ira, al públic: De què van! Per què són aquí? Amb quin permís han entrat! Casa meva no és casa de vostès! Hi ha cases on hi viu gent! Hi ha cases d'algú! Aquesta és la meva casa! La casa d'un famós universal, és cert, però això no els dona dret...! (*Per com va vestit.*)

A més, m'agafen d'estar per casa...! (*Canvi a un to superb, a la manera daliniana.*) Però jo, l'artista, el creador, sempre estic del tot preparat! Em troben perfectament a punt! Més d'una vegada, els «paparazzi» de safareig han intentat agafar-me a contrapeu. No ho han aconseguit. (*Amb els dits, treu de dintre la paella la truita a la francesa, i mirant a un costat, crida.*) Carinyo...! «Sartén»! (*Llença la paella entre caixes.*)

ESPOSA, *en off, cabrejada*: Hòstia, què fas!

ROCKERO: T'he tacat?

ESPOSA, *en off*: Que collons tacat! Un pam més i m'obres el cap! És que no mires! No penses! Ets un inútil, home...!

ROCKERO: Et juro que he apuntat al «fregadero»...!

ESPOSA, *en off*: Ets un idiota! Em podies haver fet mal! (*Entra esgrimint la paella amb aire amenaçador i en aquesta actitud resta congelada.*)

ROCKERO, *amb ferma determinació, quasi amb amenaça*: T'asseguro que estic ben decidit a abandonar la meva fulgurant carrera de cantant rockero! (*Al públic, mentre s'apropa a la taula.*) Em trobo en la millor disposició per a escriure el meu primer llibre. Una novel·la. Experimental, evidentment. Res de personatges i situacions convencionals. No suportó el realisme. (*Es fica la truita a la francesa a la butxaca superior del batí, com qui hi posa un mocador.*) Ja he signat un precontracte amb un important editor. Avui en dia, una bona edició resulta tan essencial com una bona escriptura. Una novel·la ben considerada pot sobreviure al pas del temps amb més fortuna que un grapat de simples cançonetes... (*Seu a la cadira, obre la làmpada de sobretaula, agafa un plec de folis i una sofisticada estilogràfica.*) La meua és una escriptura feta a mà, iconoclasta,

furiosa, desconcertant. Els millors escriptors llegendaris, defugen escriure amb ordinador. L'únic dubte és si expressar-me en català o en castellà. Però tenint en compte que Barcelona és un magma babèlic on conviuen en perfecta harmonia la llengua mare i la llengua vehicular, la llengua optativa i la segona llengua, la llengua viperina i la llengua per morrejar-se amb llengua, la llengua sense pèls i la llengua dels Stones, em decantaré per una escriptura bilingüe. Sí, ha de ser així. Ja tinc esbossats alguns capítols i el pròleg. Amb una mena de narrador, que és com un «escriptor en ciernes». És, fins a cert punt, com el meu alter ego... (*Mentre escriu, com per ell mateix...*) «Tengo ya preparadas las respuestas»...

Continua fent l'acció d'escriure, alhora que, enregistrat per la seva pròpia veu, però dimensionada aquesta per un cert eco i una lleugera reverberació, s'escolta un poema de Josep M. Fonollosa.

OFF, VEU ROCKERO DISTORSIONADA:

Tengo ya preparadas las respuestas
para las entrevistas periodísticas
que me harán en la prensa, radio y tele.
Querrán saber que opino y como soy.
Me mostraré ingenioso y espontaneo.

Prescindint de l'off, per la platea, entra el músic dels teclats, seu davant el seu instrument, i va puntejant, de tant en tant, amb notes aïllades, el text de l'off.

Tengo ya preparadas unas listas
de personalidades importantes
e incluso redactados ya los textos,
muy agudos, de las dedicatorias.
Tengo ya preparadas las metáforas
que servirán como brillante ejemplo

o síntesis que aclare lo que exponga.
Saldrán como galaxias de las páginas.

Sense cap interrupció de l'off, per la platea entra el músic baixista. Agafa el seu instrument, i també punteja algunes notes, mentre l'off continua.

Y tengo preparada mi postura
al sentar-me o de pie, tono de voz,
expresión de los ojos y la boca.
Todo esta preparado. Todo a punto.
Puedo empezar pues a escribir mi libro...

L'off finalitza.

ROCKERO, per sí mateix: «Escribir mi libro»..., escriure el meu llibre... (*Escriu, sense prestar atenció a ESPOSA.*)